

givet af det andet Things store Flertal, at det ikke vil indlade sig paa denne Sags Ordning paa noget andet Grundlag end det, som Landsthinget ikke vil gaa ind paa, og da jeg derhos er overbevist om Rigtigheden af, at Landsthinget fastholder sit Grundlag, saa synes det mig, at det vilde have været korrektest, om man nu ved den eneste Behandling slet ikke vedtog noget Endringsforslag, men blot fastsættede, hvad der er kommet fra det andet Thing. Da jeg imidlertid med denne min Betragtning af Forholdet har staaet ene i Udvalget, har jeg ikke villet dissentiere, medens jeg dog paa den anden Side ikke har villet undlade at gjøre det høie Thing opmærksom paa, hvorledes min Opfattelse er.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Jeg skal blot tillade mig den korte Bemærkning, at det dog maasse ikke forholder sig saaledes, som den ærede sidste Taler udtalte, at det store Flertal i det andet Thing har været fast bestemt paa at blive paa det Grundlag, som hidtil har foreligget fra det nævnte Thing. Under den sidste Samling har det jo dog vist sig, at der var nogen Tilbøielighed til i væsentlige Henseender at gaa bort fra dette Grundlag og nærmere hen til det, som var antaget af Landsthinget i Overensstemmelse med Regjeringen. Jeg vil nu ikke bygge noget stort Haab herpaa med Hensyn til denne Sags endelige Afgjørelse, men jeg anser det dog ikke for umuligt, at en Overenskomst kunde tilveiebringes, og i alt Fald er jo det Maal, hvortil vi under hele denne Sags Behandling have styret hen, det, at faae Sagen til Forhandling i et Fællesudvalg, hvilket ikke fandt Sted i sidste Samling. Jeg kan derfor slutte mig til den Indstilling, som er gjort fra Udvalgets Side.

Radvig: Naar den ærede sidste Taler (Rosenørn-Teilmann) sagde, at han stod ene med sin Betragtning, tror jeg dog at burde bemærke, at jeg i alt Fald staar ham meget nær. Jeg vil stemme for at restituere Lovforslaget saaledes, som det vedtoges her ved 3die Behandling; men jeg vil ikke være med til fra dette Things Side at begjere noget

Fællesudvalg. Efter hvad der er foreskaldet i det andet Thing, anser jeg Udfigten til at opnaa et Resultat for saa ringe, at jeg ikke finder, at der fra denne Side er nogen Opfordring til at forfølge Sagen videre; men jeg vil dog ikke affjære det andet Thing Veien til at forlange et Fællesudvalg, hvis det ønsker det. Det er min Betragtning af Sagen. Jeg synes, at Udfigterne ere ganske væsentlig formindskede og næsten tilintetgjorte derved, at Folkethinget er vejet tilbage fra, hvad det selv tidligere har vedtaget.

Formanden: Jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at der for Diebliffet kun er Spørgsmaal om det foreliggende Endringsforslag, men hverken om Sagen i sin Helhed eller om Nedsættelsen af et Fællesudvalg.

Da ikke flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved det af Udvalget stillede Endringsforslag (se Tillæg B. Sp. 773—84)

vedtoges med 40 Stemmer mod 3.

Derpaa sattes Sagen i dens Helhed og Spørgsmaalet om Lovforslagets endelige Vedtagelse under Forhandling.

Da Sagen begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved Lovforslaget i den Stikkelse, hvori det forelaa efter Vedtagelsen af det stillede Endringsforslag,

vedtoges med 38 Stemmer mod 3.

Ordføreren: Naar jeg nu reiser mig for at foreslaa Nedsættelsen af et Fællesudvalg, gjør jeg det ingenlunde med noget Haab og endnu mindre med Lyst; men jeg gjør det, fordi jeg veed, at flere ærede Medlemmer her i Thinget ønske det, ligesom jeg ogsaa antager, at den høitagne Minister ønsker det, og fordi den Beslutning, der nylig er vedtagen, vilde, hvis dette Forslag ikke fremkom,